

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

Tres cognoms ebrencs: Papasseit, Moreso i Salaet

Agustí Campos Perales

historiador i professor

El 1609 s'emetia la primera ordre per expulsar tots els moriscos que habitaven els territoris peninsulars de la Monarquia Hispànica. Felip III decidí foragitar-los, segons els estudis més recents, per a demostrar a les grans potències europees quina era, encara, la seua capacitat d'actuació. També hi havia raons internes de tipus religiós, cultural i social.

Quan parlem de moriscos ens referim a aquells individus que, després de l'expansió cristiana cap al sud de la península ibèrica (llavors anomenats mudèjars) i posteriorment a l'evangelització del segle XVI (ara sí anomenats moriscos), encara vivien als territoris de la corona. Una presència que s'encetà al segle VIII i perdurà nou-cents anys.

Aquesta persistència, però, fou molt desigual. A la Corona d'Aragó, els moriscos destacaven al regne de València i al regne d'Aragó. Contràriament, a Catalunya el seu nombre era més reduït. Potser per això, i per altres raonaments identitaris, el llegat musulmà del principat haja estat postergat. Tanmateix, la seua herència, història i professoria fou destacable, sobretot a les terres de vora l'Ebre. Més encara si tenim en compte que gran part dels moriscos ebrencs pogueren quedar-se allà on vivien gràcies a la intercessió del bisbe de Tortosa Pedro Manrique.

Abans d'esdevindre moriscos, com hem dit, els musulmans en terres cristianes que encara podien practicar la seua religió "legalment" són considerats mudèjars. La seua empremta és rellevant en la documentació medieval custodiada als arxius ebrencs. Uns papers que ens informen de la seua quotidianitat i ens han de fer reflexionar sobre l'herència andalusina en els nostres dies, més enllà fins i tot d'evidències materials. L'antroponímia en pot ser una bona mostra.

